בניר

עלון קיבוץ ניר אליהו

גיליון 523 ● מאי 2018 ● סיון תשע"ח

משולחן המערכת

בן יר

יש פייסבוק ואינסטגרם, יש YNET וחדשות הקיבוצים, יש אתר לניר אליהו ופרוטוקולים במיילים בתפוצה לכל החברים, יש מקומי והמון קבוצות ווטס אפ. אז למה עלון?

זו שאלה טובה, ששווה לתת עליה את הדעת.

העלון הזה מובא בפניכם במטרה להיות מקום בשבילנו לדבר רגוע. לחשוב על מה שמעבר ליום יום. לקחת פסק זמן ולדבר על מה שלא דחוף, אבל כן חשוב. למשל, ננסה להציג בכל עלון ועדה אחת, לשמוע מה בעצם הם עושים שם בכלל, מה אני יכול לתרום לוועדה, ומתי הועדה נמצאת שם בשבילי.

זו גם הזדמנות להסתכל קצת על הטבע המקומי שלנו, לראות מה נמצא בגן העדן הירוק והקטן הזה, ואיך זה קשור לכדור שלנו. הפעם - הירגזי המצוי, שנמצא כאן עכשיו, אפשר לשים תיבת קינון, ליהנות משירתו, ומהשירות שלו כמדביר חרקים טבעי בגינה.

העלונים האלה הם בעיני, קודם כל, מקום והזדמנות להעמיק את ההיכרות. כולי תקווה שנצליח לקיים כמה שיותר ראיונות עם חברים משלל שכונות ומשלל גילאים. כי כשמכירים, מתחברים, וכשמתחברים, השמיים הם הגבול.

העלון הזה יהיה מה שתרצו, מה שמעניין אתכם, מה שאתם תכתבו. כולם מוזמנים לכתוב, להשמיע, וכמובן לקרוא.

והנה סיפור:

לפני ארבע שנים, אוגוסט, צוק איתן, חם, ומתוח. אתר בנייה תוצרת אמפא, הבית שלנו בתהליכי בנייה, והיום שבו נעבור לגור בקיבוץ נראה רחוק. מעיין שלנו -תינוק בן חצי שנה, על הידיים. בוכה. חם לו והוא רעב. אין לי מה להציע לו, אני די מיובשת בעצמי. החבר'ה של אמפא מוציאים אותי משלוותי ועוד יותר חם לי. ומעיין כבד. ואני מרימה קול על הפקח בנייה. והדמעות כבר בזווית. והזיעה כבר מורגשת בגב.

ואז, משום מקום, מגיע חבר קיבוץ עם בקבוק מיץ קר של ספרינג. לא נגיד את שמו, רק נגיד ג'ינג'י וגבוה. והוא נותן לי את המיץ הקפוא, שואל אם צריך עוד משהו. אני מגמגמת "לא, תודה", מנסה להיזכר איך קוראים לו, ואי אפשר יותר לעצור את הדמעות. חושבת לעצמי שאולי אמפא בונים פה קירות עקומים, אבל לפחות אני יודעת שאנחנו עוברים לגור במקום שיהיה לנו לבית. מתקשרת לטל ואומרת לו שעשינו החלטה טובה.

הרבה כוסות קרות שתיתי מאז אצל הג'ינג'י הגבוה. הספרינג ההוא היה הכי קר והכי טעים שטעמתי.

ברור שלכל אחד מאתנו יש סיפורים כאלה, סיפורים טובים על האנשים והמקרים שהופכים אותנו משכנים לקהילה. ספרו לנו אותם, בעילום שם או בשם מלא, מקרים ואירועים חדשים וישנים. בכל עלון נפרסם סיפור כזה, שיזכיר לנו כמה טוב לנו.

אז למה צריך בימינו עלון? הכוונה היא להוציא משהו שיעניין את כולם, שייתן ערך מוסף לחיי הקהילה. תגידו מה אתם רוצים שיהיה בו.

הדלת, הטלפון, המייל ותיבת הדואר פתוחים להצעות, רעיונות, חברי מערכת מצטרפים וותיקים, כותבים קבועים וחד פעמיים. העלון הזה הוא בשבילנו. בואו לכתוב, לעלות רעיון ולהעלות נושאים לדיון.

ניצן 050-6108011,
nitzan,talalmog@gmail.com , ת.ד 245

רשמו ביומנים: 27.7 חג המשקל!

זוכרים בניר

לזכרם של החברים והבנים שאינם עימנו

פנחס קורדובה—15 שנים לפותו

רבקה צדפי—3 שנים לפותה

אברהם קאליפה—שנה לפותו

פאז צאת העלון האחרון שבעה חברים הלכו פאתנו. הדפים הבאים הם לזכרם.

באתר הקיבוץ ישנו עפוד שנקרא "לזכרם"

בעפוד זה ניתן לרשום את שפות חברינו שהלכו פאתנו.

לעפוד זה ניתן להעלות תפונות, הספדים וזיברונות.

זוהי הזדפנות נהדרת ליצור עפוד קבוע לזכרו של אהובכם

ובפעבר חד

העלון פובא בפניכם גם באופן אישי, באפצעות תיבות הדואר, וגם פועלה לאתר, בגרסה אלקטרונית.

בפידה ויש בתי אב הפעוניינים לגשת אל העלון רק באפצעות האתר, ולחסוך בהדפסת דפים, אנא עדכנו אותנו בפייל nitzan.talalmog@gmail.com, ונדאג שלא להדפיס עותק עבורכם.

שרוניה טוכמכר ז"ל

מילים לזכרה

דברים מפי בנה ליאור, שנאמרו בגילוי המצבה

זיכרונות

לפני הרבה מאוד שנים, עוד לפי ששלומי הצטרף למשפחה, בשלהי שנות השבעים של המאה הקודמת, היה קיים בקיבוץ נוהג שנקרא "נופש על גלגלים".

בתקופת הקיץ כל משפחה היתה רשאית להזמין רכב לשבוע או שבועיים של חופש. כל שנה בתקופת החופש הגדול היינו מעמיסים את הטרנספורטר עם מקרר מאחור וציוד לשבוע על הגג, ומצטופפים ברכב עם משפחה נוספת (לרוב זו היתה משפחת לוטן). את הטרנספורטר היו מתדלקים באוקטן 83 ועל מזגן לא היה מה לדבר. במקום המזגן היה חלון משולש קטן על יד הנהג שהיה מכניס קצת אוויר חם של יולי אוגוסט לתוך הרכב. אנחנו היינו נדבקים אחד לשני בנסיעות הארוכות.

את מרחבי סיני חרשנו. מקומות עם שמות כמו נואבה, ראס בורקה, הפיורד ובריכת השמש, דהב, שארם א שייח, ראש מוחמד, סנטה קטרינה, א-טור, עין חודרה ועוד. באחד מטיולינו הגענו בשעות הצהריים לסלע הכתובות והיתה נדרשת הליכה מהכביש לסלע הכתובות. אני כמובן כילד צעיר מיד הייתי מוכן לוותר על ההליכה בשמש הצהריים, אבל אמא, שבשבילה כל שעה היתה טובה לחינוך, תפסה אותי בידי, כשאישוניה מתרחבים, שפתיה חשוקות, ומגרונה יוצאת נהמה שקטה, ואני מיד ידעתי, אני אגיע, by hook or by crook. וכך היה.

במסגרת טיולים אלו היינו מבלים ימים באוהל על שפת הים, כשעיקר היום מוקדש לצלילות ארוכות. הצלילה היתה מתבצעת בסגנון אמא. היינו נשכבים לרוחב מזרון הים, כשאמא לצדנו, משקפות גדולות כיסו את ראשינו, בידינו לחם לדגים, והראש בתוך המים. כך שעות רבות במים כשמסבבנו להקות דגים בכל צבעי הקשת. שעות אלה לא בוזבזו כמובן, ונוצלו להכרת יצורי המים השונים: מלפפון ים, קיפוד ים, דג חרב, אבנון, דג שמש, חתולי ים, אלמוגים ושונות ים, סרטנים שונים, ומגוון הדגים החיים בריף. באותן שנים קרם הגנה או חולצה להגנה לא היו בשימוש כלל, והמחיר היה לילות של בכי עם גב שרוף. אמא היתה יושבת על ידינו ומורחת אותנו באהבה עם לבן קר ומלפפונים על הגב. היום אני מבין שבאותן שנים ניטעה בי האהבה לטבע, ולמדבר בפרט. על כך ועל עוד הרבה דברים נוספים, אודה לך אמא, כל חיי.

ליאור

הספד לזכרה מפי נכדיה

בלילה האחרון לפני שסבתא נפטרה נכנסנו לחדר שלה להגיד לילה טוב. כבר היה לה קשה לדבר, ובטח שלזוז. התחלנו להגיד לילה טוב אבל סבתא קטעה אותנו, "תקשיבו לציוץ של הכרוון, תמיד שומעים אותו לקראת ערב". הוקסמנו מהעובדה שסבתא עדיין חדה כל כך והופתענו למחרת כשהבנו שאלה היו מילותיה האחרונות.

בין הבדיחות על הברושים שהרכינו את ראשם והשקע (לא בור) שעדנאן חפר, ניסיתי קצת לחשוב על המקום שסבתא המשיכה אליו, ואני מניח שיראה כך: מרפסת עץ גדולה, מוקפת חרציות סחלבים ועצי פרי, שמש שתמיד זורחת, שולחן עם מפת ניילון, כוס תה שקופה עם לואיזה, מנגו, רימונים ופומליות בלי סוף, אופניים עם ארגז של תנובה, ומקרר עם סלט מאתמול ומלא קופסאות קוטג' שפג תוקפן. וככה, סבתא בטח יושבת, מקשיבה לציוץ הציפורים בעולם שאין בו זמן, רק עונות מתחלפות במחזור שאף פעם לא נגמר.

אני שמח שסבתא חיה את גן העדן שלה, ופינתה בו מקום לכל אחד ואחת מאתנו.

אנחנו בינתיים ננסה לחיות חיים מלאים ושמחים לפחות כמו שהיו לך, ואחד אחד נצטרף אלייך לקייטנה, עד שנחזור להקשיב יחד לציוץ הציפורים.

נוחי על משכבך בשלום סבתא, ויאללה, נמשיך במועדון לחבר. מכל הנכדים.

אסתר לוי ז"ל

מילים לזכרה

אמא שלי,

כמה אהבה וחום יכולה אישה אחת להכיל בתוכה?
מסתבר שהרבה, ושאין גבול לאהבה.
למרות שכעת אינך כאן, נדמה שהתחושה היא שאת ממשיכה לחיות בתוכי.

עדיין שומע את קולך, מרגיש את חיבוקך, הוא עדיין לא יכול להפריד בינינו ולהרוס את כל מה שנבנה בינינו במרוצת השנים, שנים שבהן למדתי ממך.

לימדת אותי מטעויותייך, העניקת לי מחוכמתך. היית לצידי בטוב וברע, מבלי לשפוט ומבלי למצמץ.

הצעד הראשון שלי בעולם הזה נעשה תחת עינייך המשגיחות. מאז אותו צעד כושל ומרגש, ליווית אותי בכל אחד מצעדיי בחיים, כשאת עדיין מתרגשת, אוהבת ותומכת. תמיד מנסה לוודא שלא איפול, שלא איפצע, שלא איפגע, וגם כשזה כבר קרה, תמיד היית שם לצידי, בכדיי להרים אותי, לחבוש כל פצע, לטפל ולתת נשיקה.

יותר לא יהיה מי שיאמר לי בקול נינוח, רגוע ובטוח, שהכל יהיה בסדר.

והרי, איך יכול להיות בסדר כשאת לא כאן?

נדמה שאין מילים שיכולות לתאר את הכאב המציף אותי היום, אותו כאב חד המלווה בהרבה חששות, חוסר ודאות ותחושה שכלום כבר לא יחזור להיות אותו דבר.

דבר אחד בטוח, אהבתי אלייך לא תפחת, לא תשתנה, לא תשכח, ולא תעלים מן העין והלב את כל מה שהיית את מי שאת.

מקווה שהזמן באמת יעשה את שלו, כמו שתמיד היית אומרת, אך יודע שכל הזמן שבעולם—לא יגרום לי לאהוב אותך פחות, ולהתגעגע אלייך בכל דקה, בכל יום, בשארית ימי חיי.

אמא יקרה, תודה על כל השנים שגידלת אותנו, שדאגת לכל מחסורנו, חרוצה בעבודה, מסורה למשפחה

נוחי על משכבך בשלום, יהיה זכרך ברוך

יוסי

13.12.17

אמאלה יקרה שלנו,

לפני שלושים ימים ליווינו אותך בדרכך האחרונה.

היו לך חיים עשירים, הגעת למקום שאחר כך יקרא ניר אליהו, ויחד עם אבא וחברים הקמתם מקום לתפארת. החיים לא היו קלים. ביחד הקמתם משפחה נהדרת.

בד בבד טיפלת באמא של אבא—אני זוכרת שהיית מחליפה לה חיתולים. אימאלה, תמיד דאגת לנו וליווית אותנו. בשמחות ובקשיים שלנו.

במשך השנים עבדת גם במטבח, והכנת לחברים דייסה מתוקה, שהיתה לשם דבר.

אמא, אנחנו מבטיחים לך שכמו שאת ליווית אותנו, כך אנו נטפל באבא, באהבה ובחום.

נוחי לך על משכבך ושמרי עלינו מלמעלה.

מלכה.

הניה שוורץ ז"ל

הספד שנשאה לזכרה נכדתה, נטלי

לסבתא היקרה שלנו

לא נתפס שאת כבר לא איתנו . היית סבתא פדהיפה, תפיד דואגת, פפרגנת ופחבקת.

תפיד היית דפות נוכחת בחיינו, פגיל צעיר ועד עכשיו.

תפיד היית בן אדם חזק, שאף פעם לא ויתר. ידעת תפיד פתי להיות קשוחה, אך גם פתי לתת אהבה ולהראות לכולם פה זה אהבה אין סופית.

אפילו כשהיינו רחוקות באפריקה, תפיד גרפת לנו להרגיש קרובות.

הזיכרון הכי כייפי שלנו הוא הריח של העוגות, שרק את יכולת להכין בכזו שלפות . ובכל פעם שהיינו נפגשות ידענו שתפיד תהיה עוגה פדהיפה, פלאת אהבה, שפחכה לנו.

הפילה שהכי פתארת אותך בפשפחה זה " עוגן „. היית העוגן, שתפיד ידעת פתי להתקשר ופתי נצטרך אותך. לא היה יום הולדת שלא התקשרת, ותפיד ידעת ותחקרת פה קורה עם כולם, גם אם לא דיברנו, ידענו שאת חושבת עלינו.

אפנם לקראת הסוף היה קשה, אבל לא ויתרת ונלחפת. נלחפת כדי להשתתף בשפחות האחרונות, לראות את יאיר פתחתן, וזכית לשפוע על הנין החדש.

אז הנה הגיע הרגע הקשה סבתא, החלק שצריך להיפרד, אפילו שיהיה כל כך קשה. נתת לנו את כל הכלים האפשריים להפשיך, ואנחנו יודעים שאת בפקום טוב יותר, פקום שאין בו סבל.

אנחנו נתגעגע ותפיד תהיי בפחשבות שלנו.

אוהבים אותך תפיד, נטלי. 15.11.17

שמחה כספי ז"ל

הספד שנשאו לזכרה נכדיה ב-30 למותה

סבתא יקרה,

עבר חודש מאז שראינו
אותך. אנחנו עדיין לא
מאמינים שאיבדנו גם אותך,
שכבר לא יהיה במי לטפל,
למי לעזור, את מי לבקר, ולמי
לדאוג.

לא ניתן לתאר במילים עד
כמה גדול הוא המקום
שתפסת בחיים שלנו.

אנו גאים בך מאוד, סבתא.
היית אישה חזקה ואמיצה.
דואגת לנו ולכולם, שיהיה
תמיד טוב, ושאף פעם לא
יחסר דבר לאף אחד.

השקעת תמיד את כל
כולך באחרים, ובהחלט
היית דוגמא לאהבה
ונתינה. על זה אנו מודים
לך וגאים להיות לך
לנכדים.

מקווים שמפעם לפעם את
משקיפה עלינו, מביטה בנו,
מחייכת ומלאת אושר ונחת
מאתנו. שאת גאה בנו
וממשיכה להתפאר בנו
ולאהוב אותנו גם מלמעלה.

שתדעי שאנחנו חושבים עלייך
ועל זאב, מתגעגעים המון
ומקווים שמצאתם קצת שלווה
ונחת, ואתם שניכם יחד שוב.

לעולם לא נשכח אותך, מי ייתן
ותנוחי בשלום על משכבך.

אוהבים ומתגעגעים,

תמיר, מיטל ואיתי.

14.7.17

אברהם קאליפה ז"ל

מילים לזכרו

אישי היקר והאהוב,

השקט והבוער החכם והצנוע, העיקש והסובלן, נרדמת לנצח בלעדיי.

כל כך קשה היה לך להירדם כשאני לא לצדך. היו לך חרדות ורק אלוהים יודע אילו מחשבות עברו לך בראש. אבל, הרגשנו כולנו, ואני במיוחד, שוויתרת, הרמת ידיים. כשל כוח הסבל. ה-**dignity**, צנעת הפרט, האינטימיות היו בראש מעייניך. לא הסכמת להיות מושפל או מטופל על ידי זרים. ואני הייתי איתך, ידעתי כמה אתה איש עדין וכמה קשה לך.

55 שנים עברנו ביחד, תמיד הייתי לצדך ותמכתי בכל מעשייך, כי ראויים היו, ולא תמיד הרוב צודק! היית איש לא קונבנציונאלי, מקורי ויצירתי בדעותיך, נחוש ומסור בכל נפשך, כשהמשימה היתה נראית לך ראויה וצודקת. ולכן, לא פעם, סבלת מאי הבנה של החברה כלפייך.

אך עם כל הלבטים, היתה מסירות נפש בכל מעשייך הרבים.

אינטלקטואל, אוהב ספר, ומצד שני יודע גם לראות נכוחה את המציאות ולפעול לפיה.

את האדמה אהבת, ועבדת אותה בדתיות ממש. זוכרת איך בכית כשעקרו חלק גדול של המטע. לא יכולת לראות עצים שוכבים, עקורים, התמסרת לעבודה במטע ובאבוקדו לפני כל דבר, אפילו המשפחה.

אך זה לא אומר שלא היית איש משפחה למופת, אוהב להפתיע ,מחנך בדוגמא אישית לילדך, וביחד, גידלנו שלושה בני אדם ראויים, בעלי מוסר ואנושיות, כפי שאתה היית, כפי שרצית שיהיו.

וכשבאו הנכדים לא היה מאושר ממך, ניל הקטן רק התחיל להתרגל אלייך ולבקש „גבא, קפה!”.

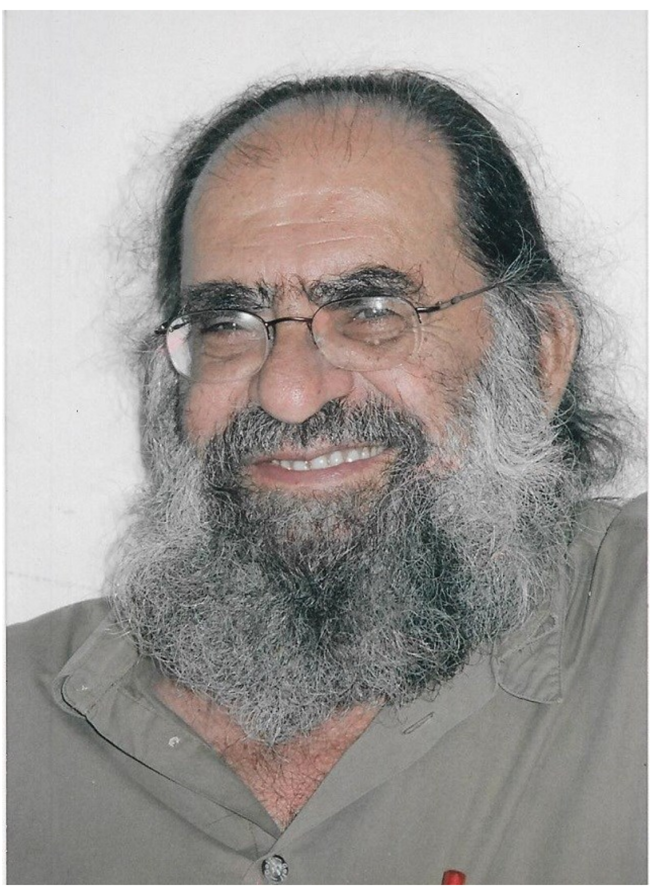

אך זהו, המחלות באו בעוצמות הולכות וגוברות, ונעשה קשה יותר ויותר להתמודד איתן, עייפת ופתיל החיים הלך ודעך, ואני -עדיין דחפתי -יהיה טוב, תראה שתתאושש, אך זה לא קרה.

אתה או זה שקובע גורלות, החליט שדי - נחסך ממך סבל קשה, פיזי ונפשי - אני רציתי עוד קצת, רק עוד טיפה- אך זהן, בא השקט לגוף ולנשמה, נגמרו המלחמות. יוותרו הזיכרונות היפים, הרגעים שבזכותם היה שווה לחיות.

נטמנת היום באדמה שכה אהבת, ומתקו לך רגבי אדמת החמרה הדשנה והטובה, אמא אדמה מקבלת אותך אל חיקה.

נוח בשלום יקירי, אנו ננצור את זכרך לעד!

במעמד זה, ברצוני להודות לכל החברות והחברים שנתנו יד ולב, בעיקר הסיעו, סעדו, התעניינו, למרות שאברהם לא נראה הרבה בחצר, תמיד היה חלק מקהילתנו הקטנה.

כולנו רקמה אנושית אחת, ואתה היית חלק צבעוני ויפה ברקמה.

חווה

אהובה קורדובה ז"ל

מילים לזכרה

את המכתב הזה כתבתי לאמא בבית החולים כשידענו שהסרטן כבר התחיל להשתלט. שיניתי קצת מהווה לעבר, אבקש סליחה ממך אמא, ומכם, אם לא אסיים.

אמא שלי היקרה,

לאורך כל חייך גוננת עלינו כמו לביאה בג'ונגל סבוך מכשולים ואתגרים, עם אהבה אין סופית ללא תנאים.

גם בתקופות קשות לא החסרת מאתנו דבר.

כל גחמה ורצון הכי קטן, מיד דאגתם להגשים לנו. עם זאת, מעולם לא חסכת מאתנו את הביקורת שעל ליבך, והאמת בפרצוף. גם כשלא אהבנו לשמוע אותה, והיו לא מעט כאלה, אלוהים יודע כמה הקשנו עלייך לאורך כל הדרך, כל אחד בדרכו, אבל תמיד ידעת בדרכך המיוחדת לשים הכל בצד ולהמשיך הלאה.

כשחלית גילית את העוצמות העל אנושיות שיש בך, וגם כשהמצב היה לא קל, ואפילו בלתי נסבל, שמרת על מורל גבוה, והמשכת לדאוג לנו כאילו אנחנו עדיין בקן שלך.

אני רק יכול לאחל לעצמי שאמצע בחצי השני שלי את התכונות המדהימות שהיו בך כאמא נפלאה.

לסיום, אמא,

אם אכן יש עולם הבא אי שם למעלה, אז ברשותך אבקש מהקדוש ברוך הוא לזמן אותך כאמא שלנו גם לסיבוב הבא.

גם אם לא תמיד ידעתי להגיד לך, את אחת ויחידה! תשאירי לי מקום לחבק אותך בחלום.

אוהב עד אין סוף,

עומר.

יקרים ויקרות שלי,

לבעלי האהוב, ידעתי כל החיים שבחרתי נכון, והוכחת שמגיע לך הכי טוב שבעולם.

ילדים שלי, כמה גאווה על הטיפול.

נכדים שלי, איתן, אילון ומיכאל, אוהבת אתכם עד השמיים ובחזרה ועוד...

למשפחות המדהימות שלנו, אחיות, אחים, חמותי, גיסות, גיסים, כלות, אין עליכם, איזה התגייסות, אין כמוכם. לאורך שנים אתם מוכיחים משפחה לתפארת.

למשפחות הקרובות והרחוקות,

לחברים ולחברות שלנו, תודה תודה.

שידענו לשמור על קשר של שנים. ועכשיו נפרדים אני צריכה לקפוץ לבור... ולא ממש בא לי. מקווה שיהודית הכינה לי פתחי מילוט.

אוהבת מלא. אהובה

שחף ראובני ז"ל

מילים לזכרו

שחף שלי,

הגחת לאוויר העולם בתאריך 2 באוקטובר, 1998, לאחר הריון תקין לכאורה, ולידה מאושכת שארכה 18 שעות. בלידה היית פסיבי, שנינו היינו בסכנת חיים. לבסוף עברנו את הלידה בשלום, לכאורה. כשנולדת היית במצוקה נשימתית, הכחלת בעת בכי, בכית ללא קול. נשארת בבית החולים להשגחה, ואני שוחררתי. הייתי עולה אליך להניקות כל שעה שעתיים, רק כדי להיות צמודה אליך כמה שיותר ...

התנאי לשחרור שלך מבית החולים היה שאבא ואני נעבור קורס החייאה. תנאי זה לא עורר שום ספק, ואכן עברנו גם משוכה זו. הגענו הביתה ועברנו איזושהי תקופת הסתגלות למצב אחר, שונה, ילד שזקוק להשגחה אובר, תרתי משמע, טיפולים כאלה ואחרים, מומחית האכלה, ועוד.

מאחר שראיתי שאתה לא משיג אבני דרך התפתחותיות נורמטיביות, הגעת לאבחון באסותא, וזאת לאחר שהרופאים בבית חולים מאיר טענו שאתה בטראומה מהלידה. סוג של אחיזת עיניים.... התחלנו מעקב בהתפתחות הילד, והאבחון באסותא היווה נתיב להחלטה מה הלאה. בבית היית עד גיל שנתיים, ואז הועברת למסגרת חוץ ביתית, שתאפשר לך לקבל את כל מה שלא יכולנו לתת לך בבית. הפרידה ממך היתה קשה מנשוא, אך עם השנים התגברנו, כולנו.

הגעת ל"עלה" ושם טיפלו בך במסירות רבה. עם השנים מצבך הלך והחמיר. כל יום בשבילך היה יום נוסף של הישרדות, של התמודדות בלתי פוסקת, ואתה גיבור גדול, שרדת כל כך הרבה.

אבל מה שמנחם אותי ואולי גם אחרים, זה שלא הכרת מציאות אחרת. ניסינו במהלך החיים לשפר במשהו את איכות חייך, ללא הצלחה. והיום, כשאתה כבר בן 18, אתה נזקק לחמצן בניסיון לייצב את מצבך...

נוח לך בן שלי.

אוהבת לנצח, **אמא**

שחף נולד בסוכות לפני 18 שנים, עם פגיעה מוחית ונכות קשה. לא ילד הזה התפללנו אבל ככה הוא נולד ואנחנו אהבנו אותו. לא יכולנו לגדל אותו.

שמוליק אייל ז"ל דאג וטרח והסדיר את העברתו למוסד עלה בני ברק. בגיל שנתיים לקחנו את שחף למקום שהיה ביתו במשך 16 שנים. צוות עלה טיפל בו במסירות ודאג לכל צרכיו. אני רוצה להודות לכל המטפלות ואנשי הצוות של עלה בני ברק. זכינו להכיר ולהעריך אנשים מאמינים מקצועיים מלאי חסד וחמלה.

בשבוע האחרון חלה שחף בדלקת ריאות וביום האחרון מצבו החמיר. במשך לילה ארוך וקשה נאבק על חייו עד שתש כוחו.

לא קלים היו החיים של שחף. אבל עכשיו שליו ורגוע ינוח בשלום באדמה הטובה של ניר אליהו.

תודה רבה למשפחה לסבים לאחים הגיסים ופזית על התמיכה והעזרה כל השנים.

תודה לכל החברים שבאו ללוות בכבוד אחרון.

יובל

משולחנו של המזכיר

פנ יר

חברים שלום,
אמנם עברנו את כל "ראשי השנה" הרשמיים (ראש השנה העברי, ראש השנה האזרחי, ראש השנה לאילנות, פסח ואפילו ראש השנה הסיני) אבל בכל זאת יש תחושת התחדשות באוויר: ראש וראשון – העלון! מוסד קיבוצי ותיק זה היה חסר מאד בשיח הציבורי בשנים האחרונות וכולי תקווה שהיוזמה של ניצן לקחת אחריות תמריא ותיקח אותו למחוזות חדשים – בהצלחה לניצן!
קצת יותר רשמי וממש מתאים לחג השבועות, בשבוע שעבר נבחר בקלפי האחרונה רון עציוני לתפקיד המזכיר הבא (יו"ר הקהילה) לאחר התמודדות דמוקרטית וקמפיין מוצלח בו התמודד מול שלי. לראשונה מזה כמעט תריסר שנים התמודדות אמתית לתפקיד המזכיר, שני חברי קיבוץ שנקלטו לפני פחות מארבע שנים – מדובר בבשורה של ממש ותקווה לעתיד של המשך קיומו של הקיבוץ – כארגון, קהילה ויישוב המקיימים אורחות חיים של שיתוף וניהול עצמי. בהזדמנות זו אבקש להודות לשלי על ההתמודדות ומקווה שתסכים לקחת על עצמה בהמשך תפקידים אחרים החסרים בקיבוץ.
לרון נאחל מכאן הצלחה גדולה, הצלחתך היא הצלחת כולנו – ולמען מטרה זו כבר סיכמנו על חפיפה מקיפה שתיגע בכל תחומי הפעילות. אין ספק שעל הפרק מספר אתגרים משמעותיים – והיה חשוב בהזדמנות זו לשדרג למוביל חדש ונמרץ, עם רעיונות מחוץ לקופסא ובוודאי כוחות מחודשים. העם אמר את דברו ונתן גיבוי של 75% - נקודת פתיחה מצוינת אל מול האתגרים, ובהם חידוש ההסכמות הפנימיות בתוך הקהילה, בדגש על פתרונות בנושא המשך הבנייה והקליטה, התמודדות עם הקשיים הכלכליים הצפויים לפחות עד תום שנת 2020, עת נסיים לשלם את חוב ההסדר.
אנו ניצבים בפני תקופה מאתגרת גם בעסקים וגם בקהילה מבחינה תזרימית. אך גם כאן הבסיס הוא איתן, עם יתרות מזומנים, שאם ננהלן נכון ולא ניכנע להחלטות פופוליסטיות – נצלח את התקופה ונצא ממנה מחוזקים, כאשר האתגר בעיניי הוא לא לאבד את ייחודנו כקיבוץ, את החוסן הקהילתי, ומחויבותנו לערבות הדדית לחברים. אתגרים אלה יבואו לידי ביטוי כבר בדיונים הקרובים על תקציב הקהילה, ובהמשך בדיונים על תוכנית ההשקעות, המיסוי וכמובן הדיונים בצוות ההיגוי.
בהזדמנות זאת ארצה לציין שבעוד כשנתיים נחוג את חג השבעים לקיבוץ – הזדמנות של פעם בעשור לזקוף קומה בגאווה. לכל הפחות בשתי הפעמים הקודמות (אותם אני זוכר...) הצלחנו למנף את האירוע לשדרוג המורל הקהילתי, לגיבוש ואחדות ומיתוג מחדש שלנו כחברה וכקיבוץ; דבר שבשנים האחרונות עם מאמצי הקליטה, ו"כאבי הגדילה" שחווינו (בדרכנו להפוך מקיבוץ קטן וחלש לקיבוץ בינוני בגודלו ובכלכלתו) נשחק והשיח התמלא לא פעם בתחושת קשות שלא תמיד במקומן. בקיצור – הנהגה צריכה לתת תקווה ולהוביל, ולא לעסוק בהפחדה (שתצדיק את הכישלון הבא). מבחינה זו כולי תקווה שרון ביחד עם תהליך בניית ההסכמות ידע לאחד את השורות ולגבש מחדש חזון שיתאים לרוב חברי ניר אליהו. יש מספיק זמן, יש ממלאי תפקידים מנוסים מסביב שיעזרו, ויש הזדמנות להפוך את שנת ה-70 לשנת שיא חדשה.
בינתיים, חג שבועות שמח (ואחריו חג מונדיאל שמח) – נשמור סיכומים לאח"כ...
נימרוד

מצב המיים שלנו

סיכום עונת הגשם 2017-2018. מאת רפי בורץ

<u>סיכום שנה</u>

נתחיל עם החדשות הטובות: בחודש מאי עברנו את הממוצע הרב שנתי ב 70%. מדהים. נכון שזה רק עוד 2.1 מ"מ אבל הישג זה הישג.

אבל באופן כללי, בשנה כולה, הגענו רק ל 500 מ"מ. בהשוואה ל 50 השנים האחרונות, היו 36 שנים עם יותר גשם. ואם נשווה את העונה ללא חודשי ינואר היינו במקום ה 42. לא טוב.

תרשים מהאתר: כמויות לפי חודש:
ירוק – ממוצע רב שנתי, כחול - גשם שנמדד השנה ע"י ברוך.

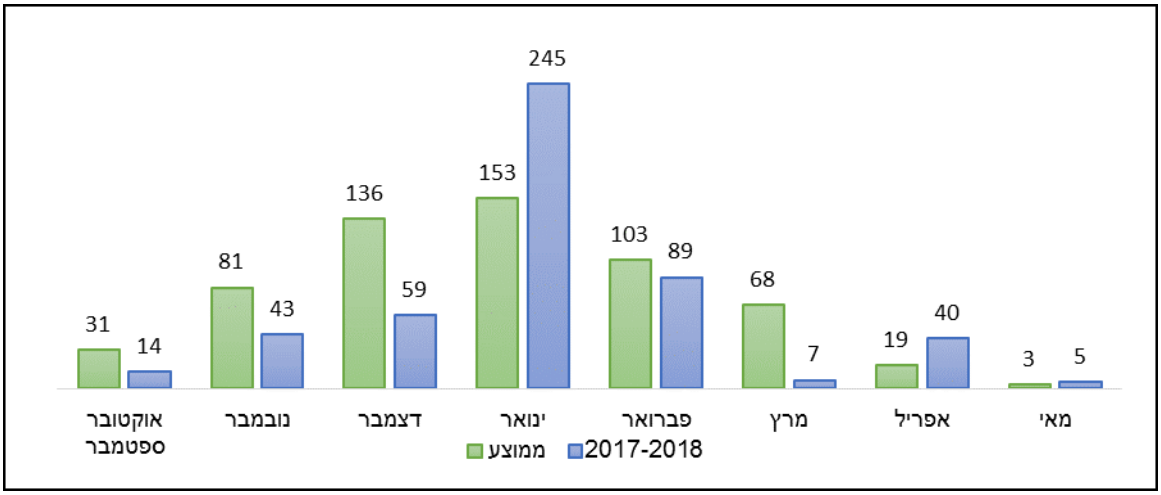

<u>מה עם שינוי אקלים?</u>

האם ההרגשה שהכל שונה נכונה? (כשהיינו ילדים היה הרבה יותר/פחות גשם, החורף היה יותר קר/חם/גשום והקיץ או הו הקיץ...) מוקדם מדי לסכם על סמך המספרים הבודדים שיש אבל תחליטו בעצמכם.

כאן בדקתי את שלושת העשורים האחרונים מול השנה. כדי להיות הוגן, הוצאתי את שיאנית הגשם של 1991 עם 1350 מ"מ. אם המגמה ממשיכה מה שהיה השנה כנראה מייצג את הממוצע הצפוי לעשור הקרוב. לא טוב.

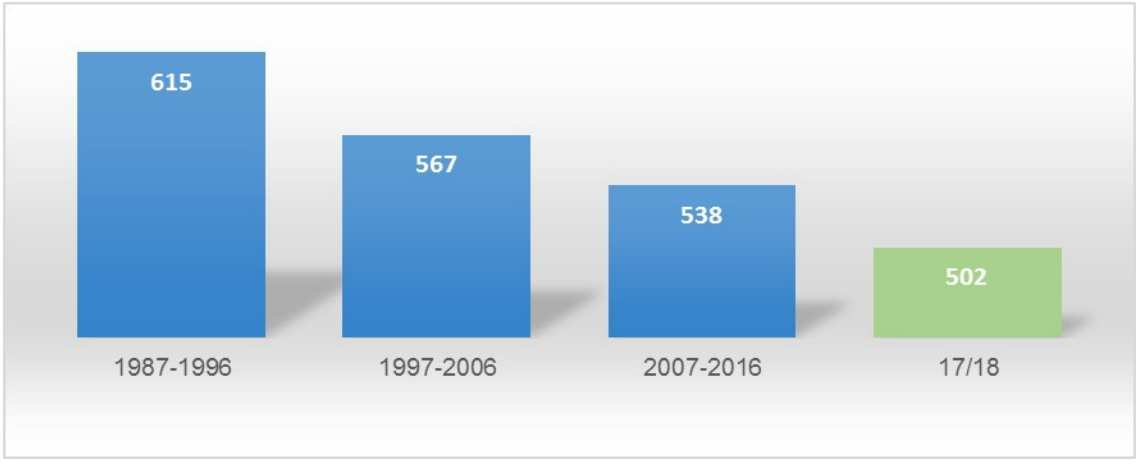

מצב המיים שלנו

סיכום עונת הגשם 2017-2018. מאת רפי בורץ

<u>מה קורה באזור?</u>

ובסוף החלטתי לבדוק את הקשר בין תוצאות קבוצת הכדורסל שלנו לכמויות הגשם.
בבדיקה של קיבוצי האזור רואים שיש קשר בין השניים – גם כאן אנחנו במקום אחרון.

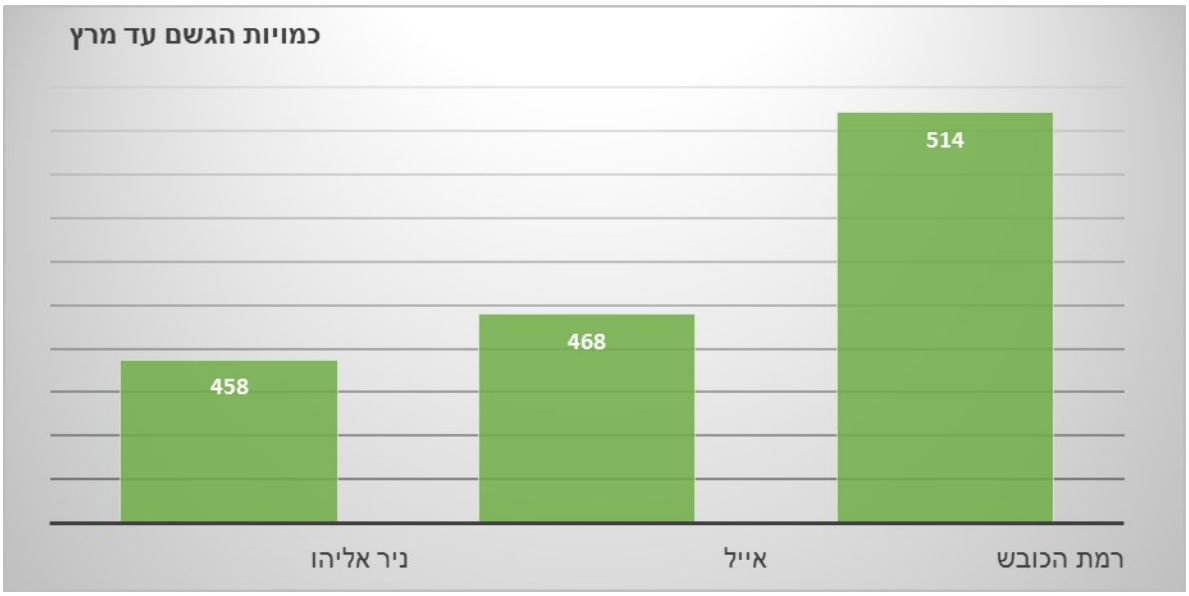

האם תוצאות הכדורסל גורמות לפחות גשם או ההפך? אולי יש גורם שלישי שמשפיע על שניהם?
אומרים שכדי לשחק כדורסל או לרקוד את ריקוד הגשם חייבים לעשות את זה ביחד. ועכשיו, עם כניסתה של האופוזיציה לשלטון יש סיכוי שתהיה פחות מחנאות, יותר ביחד וגם אם אין גשם - לפחות יותר נחמד.
ומי יודע אולי גם אליפות המועצה שנה הבאה?

קיץ נעים

רפי

חורף 1991

הועדות שלנו

משולחנה של ועדת ביקורת

בניר

בכל עלון ננסה להציג ועדה אחרת. הרעיון המרכזי הוא להכיר ולהוקיר את בעלי התפקידים ואת עבודת הועדה.

והפעם, ועדת ביקורת;

ועדת ביקורת נבחרת בקלפי פעם ב –4 שנים.

בפברואר 18 נבחרו אלון כרמלי (יו"ר ועדה), ענבר גולן ונטלי ביוקורל לשרת את הציבור

הוועדה תתמקד ב-2018 בארבע נושאים:

- ◊ פנסיה
- ◊ דיור
- ◊ קליטה
- ◊ מיסוי

תכנית עבודה הוגשה והוצגה להנהלת הקהילה וממתינה לאישור תקציבי של הנהלת הקהילה והצגה לציבור

רוצים להצטרף אלינו ולהיות חלק מועדת ביקורת?

bikoretnirel@gmail.com

רוצים לפנות אלינו?

במיוחד בשבילכם הקמנו אתר לפניות הציבור.

ניתן לפנות גם בעילום שם

פנו אלינו בנושאים רלוונטיים

(הפניות יענו עפ"י סדר עדיפות)

https://bikoretnirel.wixsite.com/website

bikoretnirel@gmail.com

054-9225255

בניר

מעורבות חברתית

ב-08.05.2018 התקיים ערב ההשקה של "מעורבות חברתית בניר" – מיסוד ההתנדבות בקיבוץ, לצד המשך יוזמות התנדבות פרטיות.

ראשית, תודה מעומק הלב לכל מי שנכח בערב זה, היה ערב מיוחד ומרגש.

צוות מעורבות חברתית הוקם מתוך מטרה להיות כתובת תומכת ויוזמת לפעילות התנדבותית בקהילתנו ומחוצה לה. צוותי מעורבות חברתית קיימים בקיבוצים רבים, ונעזרים בארגון הגג "קיבוצניקים למען החברה" שהוקם ע"י התנועה הקיבוצית.

בערב ההשקה שיתפנו בתהליכים שביצענו עד כה, וראינו לנכון להוקיר תודה למתנדבים ולמתנדבות על פעילותם הברוכה.

בקיבוצנו יש רבים שמתנדבים (יש שידועים לנו ויש שעושים זאת בסתר), וחלקם שיתפו בסיפוריהם המרגשים ומעוררי ההשראה.

לנצ'ו, שוש'קה, נטע, אסתר, עתליה, קטי, דרור ויהודית - תודה לכם על כך.

- "עמותת ה.ל.ל"- בר גפן הציגה את מטרת העמותה והדרך בה אפשר לקחת חלק התנדבותי (בהמשך לפרסומים שיצאו לחברים).

בר מרכזת את פעילות העמותה בקיבוץ ותשמח לענות על כל שאלה: 054-2548998.

- "אור שלום" למען ילדים ונוער בסיכון - איריס חן, נציגת העמותה סיפרה על תכניות העמותה וענתה על שאלות החברים.

כקהילה חזקה שיש לה מה לתת בכוונתנו להתמקד בעמותה כדי להגיע להשפעה ארוכת טווח.

כל מי שיהיה מעוניין בכך, מקטן ועד גדול יוכל לבוא לידי ביטוי.

מי ששמע, מי שלא שמע, מי שמעוניין לשמוע יותר, יש לו רעיונות, שאלות וכד' מוזמן לפנות אלינו.

הכל יתקבל בברכה.

בהמשך נוציא פרסומים בהתאם לפעילות וכל מי שירצה יוכל להשתלב.

לסיכום, מתוך דבריה של לנצ'ו:

"הידעתם? מחקרים מוכיחים שמתנדבים הם:

- *אנשים מאושרים יותר*
- *מרוצים יותר מחייהם*
- *חשים אופטימיות ומלאי מרץ*
- *בעלי תוחלת חיים ארוכה יותר*
- *בעלי קשרים חברתיים נרחבים*
- *מתמודדים היטב עם בעיות*

ההתנדבות מספקת יריעה רחבה למימוש ערכים, העלאת הערך העצמי, מעניקה משמעות ומניעה לעשייה.

...אני רוצה להזכיר נשכחות, כאשר קיבוץ שלם, על חבריו, נרתם לעזור למשפחה עם תומר בטיפול אינטנסיבי מאד כשניסינו לעזור לו. לולא העזרה והתמיכה והאהבה לא היינו עומדים בזאת, על כך תודה".

תודה לכולם,

צוות מעורבות חברתית: איריס, בר, דור, נעה, עוזי, עידית ב., עירד, ענבל ב., שיר ושלומית ז.

הקהילה שלנו

מילה מהממונה על הטרדות מיניות

מחשבות על סטטיסטיקה ופניה לעזרה מביאות אותי להבין שמנגנון השתיקה והבדידות ברוב הפעמים מכריע.
אחת מתוך אחת מוטרדת
אחת משלוש נפגעת
אחת מתוך שש נאנסת
עד גיל 12 בנים ובנות נפגעים באותה המידה.
ומה הלאה? איך ממשיכים ללכת עם פצעים בנפש?

כאשר מעגלי התמיכה רחבים, יש יותר מקום להכלה, הדבר מאפשר התפרקות ובנייה, מאפשר שתיקה לצד משהו, כעס, כאב, אבל, ההתמודדות טובה יותר ובכל מקרה, פחות בודדה.
אני מבינה שהתפקיד שלי יכול להוות כתובת ובאותה עת לאיים על הסכם השתיקה, על ההחלטה שלא לפתוח דברים בכדי לחזור לשיגרה יציבה ושומרת, בכדי "לא להעיר את הדובים משנתם".
אני מבינה את זה.
אני חושבת שבאמת לא לכל אחד ואחת, מתאים לפתוח את החוויות שנכפו עליהם. אני מבינה שבחברה קטנה, יש קושי להתמודד עם קשיים מול אדם פוגע שחי איתי באותה קהילה, אדם שחולק איתי באותם שירותי חינוך, בריאות ותרבות. עבודה, שכן, משפחה, חברים...
אבל אלו הם גם מעגלי הפגיעה הנפוצים ביותר.

אני מזמינה את מי מכם שמעוניין, לבוא ולדבר.
זה לא מחייב פעולה, זה כן מאפשר איוורור וחשיבה על התסריט הכי פחות רע להמשך הדרך.
מי שנפגע, לא צריך לשתוק.
מותר לדבר, מותר לספר וכן, מותר גם להישאר אנונימי.
מותר לבקש כתף לבכות עליה מבלי להסביר למה ומה קרה.

כמובן שאשמח לשמוע, להצליח לעזור ולבנות המשך מחוסן נפשית בסביבה בטוחה שנלחמת באלימות מינית.

אני מאמינה שזה חלק אחד מתוך סל של דברים שניתן לעשות בכדי לייצר קהילה ותרבות מינית בריאה יותר.
אני מאמינה מאוד בהסברה ובשיח פתוח שמאפשר לשאול, לחקור, להטיל ספק במסרים חברתיים ולייצר שינוי.

לאחרונה נפגשתי עם הצוותים החינוכיים המלווים את הילדים בקיבוץ, במטרה ליצור עבורם כתובת ולתת הדרכה. . לדעתי, עולם המבוגרים הוא זה שיצליח לייצר מרחב מאפשר, והתגובות שלנו לסיפורים, הם אלה שיבנו את הסיפור האישי של כל אחד ואחת. . כחלק מתפיסתי זו, אשמח לייצר מפגשים בנושא אחרי החגים.

בחודשי הקיץ, יולי-ספטמבר, לצערי לא אהיה זמינה, לאור טיול משפחתי.
אני מזמינה את מי מכם שצריך לפנות ליאיר או למיטל (משאבי אנוש).
כמובן שמרכזי הסיוע תמיד שם עבור כולנו:

1202 מרכז סיוע נשים (השיחה יכולה להיעשות בעילום שם)
1203 מרכז סיוע גברים (השיחה יכולה להיעשות בעילום שם)

בברכת קיץ טובה לכולם.
שלומית ברזלי

מניר

בני מצווה 2018

מאת עידו ויינברג

שנת המצוות ועשיית פרויקט בני-מצווה היא מסורת בקיבוץ ניר אליהו. בני המצוות עוברים מגוון פעילויות לאורך השנה שמטרתן לגבש את הילדים ולהתנדב במקום כלשהו ולבסוף לעשות את פרויקט בר המצווה שהם בחרו. לפרויקט יש שתי מטרות, אחת מהן היא לגבש את הקבוצה והשנייה היא לתרום לקהילה.

בני המצווה של שנת 2018 הם ילידי 2005 : שי תשבי, עופר זר, עמית בר שאן, מיה מויאל, לירון שר עידו ברלס, ואני (עידו וינברג). במהלך החודשים האחרונים אנחנו (בני המצוות 2018) קיימנו מספר פעילויות בהדרכתו של מתן גבע (פאקו).

בפעילות הראשונה שהתקיימה בחודש דצמבר 2017 לקח אותנו פאקו לפארק החבלים "יער בראשית". אתר יער בראשית הנמצא בפארק גני יהושוע בתל אביב בלב חורשת האקליפטוסים על גדת הירקון, נבנה תוך

שמירה והשתלבות בטבע ומכאן גם שמו, "יער בראשית". הפעילויות והמתקנים ביער בראשית נבנו תוך שימוש במרכיבים הטבעיים כחלק מתפיסה של היער ככלי לפיתוח אישי וקבוצתי ושימוש במכלול החושים לחוויה הפועלת מרגע הכניסה למקום. ב"יער בראשית" למדנו להכיר זה את זה וביצענו משימות בהן היינו צריכים לעזור ולתמוך אחד בשני. הפעילות הייתה בשיתוף הורים והיו משימות שבהן היינו צריכים להגיע לפתרון בעיה על ידי שיתוף פעולה של כל הקבוצה או להתמודד עם אתגרים אישיים כמו גובה רב, מסלול חבלים מאתגר, אומגות וכד'.

בפעילות נוספת שהתקיימה בחודש מרץ 2018 נסענו עם פאקו ברכבת לתל אביב וברחבי העיר ביצענו משימות בסגנון "המרוץ למיליון" בהן היינו צריכים להגיע לכל מיני תחנות ולעשות משימות שמשפרות את שיתוף הפעולה בין המשתתפים, כגון: להגיע לחנות תקליטים ולחפש תקליט מסוים, לחפש כיכר עם אריה, להוביל זה את זה כששניים מאיתנו עם עיניים מכוסות ועוד. לאחר סיום המרוץ לקח אותנו פאקו לסיור בשוק הכרמל.

בפגישה האחרונה שלנו שהתקיימה בתחילת מאי 2018 בשיתוף ההורים ערכנו דיון על איך יראה פרויקט בר המצווה שלנו ומה נשפך. בזמן ביצוע הפרויקט נצטרך לשתף בינינו פעולה יותר ממה ששיתפנו אי פעם. הפרויקט ידרוש השקעה והתמדה של כל קבוצת בני המצווה.

לסיכום – בששת החודשים מתחילת הפעילות, למדנו להכיר זה את זה יותר ולשתף בינינו פעולה יותר ממה שהיה מקודם.

בקרוב מאוד נתחיל לעבוד על פרויקט בר המצווה שפרטים עליו ועל שאר הפעילויות במסגרת שנת בר-מצווה יתפרסמו בהמשך.

ובינתיים.... מצורפות תמונות להנאתכם. עידו

גם אתם רוצים לספר מה אתם עושים במסגרות שונות בקיבוץ?

מבוגרים, צעירים, דור ביניים, אנחנו רוצים לשמוע ולדעת על העשייה

כתבו לנו!

Nitzan.talalmog@gmail.com ת.ד 245

הטבע שלנו

הירגזי המצוי; או, איך אפשר לעזור לכם בגינה?

מי שירים את העיניים יוכל לראות בימים אלה בקיבוץ את הירגזי המצוי, ממשפחת הירגזיים. בימים אלה הוא מקנן, ואם נוסיף תיבות קינון נוכל לראות אותו אפילו יותר פה, בניר אליהו. והוא גם טוב לגינה שלכם!

הירגזי נפוץ, וניתן לראותו כל השנה. במקור, ניתן היה למצוא אותו בעיקר באזור הים התיכון, אך בעקבות הוספת מקומות קינון בתחומי היישובים, הירגזי הרחיב את תחומיו מזרחה ודרומה, מעמק הירדן ועד מצפה רמון.

הירגזי הנו ציפור יער, הוא מצוי גם במטעים, בכרמים ובפארקים ונפוץ מאד ביישובים במקומות בהם יש עצים ושיחים, גם בגינות פרטיות באזורים הומים (כמו אצלנו!).

הירגזי הנו אוכל כול: חרקים, ביצים, זחלים, גלמים ובוגרים, כמו גם זחלים שעירים של עש; ומכאן תרומתו לחקלאי ולגנן, שכן אלה הם מזיקים קשים לצמחים. הוא אוכל גם פרוקי רגליים אחרים, במיוחד עכבישים, וכן פירות שונים, וזרעים שמנוניים. הוא גם שולף זרעוני אורנים מתוך האצטרובלים, אוכל שאריות מזון, בשר, שומן, בוטנים ואף מנקר פרחים השופעים צוף. פריטי מזון גדולים הוא דורס ברגליו.

לירגזי ראש שחור ובו מתבלטות לחיים לבנות, ואילו הגחון צהוב ופס שחור בולט חוצה אותו לאורכו. אורכו כ-13 ס"מ, ומוטת כנפיו כ-24 ס"מ.

הירגזי הוא ציפור מונוגמית. כדי לתחום לעצמו טריטוריה ולהגן עליה, הירגזי משקיע זמן רב ואנרגיה רבה בשירה, במחוות איום ובקרבות ממשיים. לעתים קרובות הגורם המגביל את תפוצתו של הירגזי הוא מקומות קינון. על ידי תוספת מקומות קינון מתאימים אפשר להגדיל את צפיפותם. הירגזי הנו ציפור פעלתנית וסקרנית, המתנועעת ללא הרף. הוא בודק ובוחן כל תופעה חדשה בשטח ומכה במקורו על כל דבר העשוי להיאכל; הוא מחטט מתחת לקליפת עצים ובתוך סדקיהם ומרבה לטפס על ענפים אנכיים. הוא גם סורק את חלקם התחתון של הענפים, כשהוא נאחז בהם ברגליו החזקות ובטפריו החדים; הוא תלוי אז כלוליין וגבו מופנה כלפי מטה.

עונת הקינון נמשכת בין מרץ ליוני. לקראתה, הזכר סורק את רחבי הטריטוריה, מאתר חורים המתאימים לקינון ומציגם לפני הנקבה במחוות ראווה אופיינית. בתנאים טבעיים קנם של הירגזים ממוקם בחורים הפעורים בנקרות עצים ובחורי קינון של נקרים. באזור מיושב הירגזים מקננים גם בחורים בקירות, בגרוטאות שונות, בכדים, במרזבים, בערימת בלוקים או אף בתיבת דואר.

יותר מכל הם מעדיפים צינורות מתכת חלודים וישנים, ובמיוחד כאלה שקוטרם 3 "צול" והם ניצבים אנכית לקרקע. גובה הקן על פי רוב לא יעלה על שני מטרים מפני הקרקע.

לירגזי מגוון קולות עשיר. בולטים במיוחד הם קול השירה הטריטוריאלית וקולות המתח. תדירות שירתו עולה במידה רבה לקראת עונת הקינון. שירתו חזקה ונשמעת למרחוק. יש בה לרוב 3 הברות; השלישית שבהן מושמעת בתדר גבוה בהרבה מהשתיים הראשונות.

אחד מחוקרי הציפורים האנגליים אמר: "יש ואתה עומד נדהם מול ההבנה שציפור קטנה זו מגלה וכיצד היא פותרת בעיות מורכבות ומסובכות, כולל כאלה שאינה נתקלת בהן בטבע". כך לדוגמה הירגזי למד בשעתו לנקר את מכסה האלומיניום של בקבוקי החלב, אותם נהגו החלבנים להשאיר ליד דלתות הצרכנים בבריטניה, ולאכול את השמנת שהצטברה בהם. הירגזי מסוגל למשוך ולהרים בוטן הקשור בקצה חוט, כדי לאוכלו.

כדי לראות את כישוריו האקרובטיים כדאי לתלות מחרוזות בוטנים. הגודל הרצוי לתיבת קינון הוא 30 ס"מ גובה, 13 ס"מ רוחב ו- 11 ס"מ עומק. (אפשר להגדיל את רוחב ועומק התיבה. קוטר פתח הכניסה המועדף הוא – 31 מ"מ. (בתיבות בהן חורי הכניסה גדולים מ- 32 מ"מ יש חשש לתחרות ודחיקה על ידי דרור הבית).

חוגים ועסקים

מכירים את כל החוגים ואנשי המקצוע שיש לקיבוץ להציע?

התעמלות נשים	ימי ג' 19:00	בית אליהו	
פילאטיס	ימי ג', 20:00	בית אליהו	
אימוני ניה	ימי ד' 20:30	דריה 050-8112814	
פלמנקו לילדים נערות ומבוגרים	הילה בנקר 052-3386006		
קבוצות כושר ואימון אישי לנשים, לנשים אחרי לידה, להריון, ולנערות	הסטודיו של ענת 054-4343479		
חוגי אמנות ויצירה מגיל 4+, לפי קבוצות גיל - תמנוני	קטי	0507979374	
יוגה, פילאטיס ופלדנקרייס, אימון אישי וקבוצתי בשיטות שונות	עמיחי	050-7534855	
קרב מגע ותנועה, אימון כושר משולב. אימון אישי וקבוצתי למבוגרים וילדים	אלעד	054-2613657	

יועצת שינה מגיל לידה ועד 5 שנים	יודפת פנר	050-5330131	
יועצת הנקה	דותן אביגד	050-5710605	
גינון	טל רוזנבלום	050-6578194	
מניקור ופדיקור מקצועי	עידית מאיר	050-4326668	
לימוד גיטרה	מתן גבע	050-5740035	
ליווי התפתחותי לתינוקות וסדנאות חד פעמיות בענייני חינוך לגיל הרך	זוהר קציר	050-2118349	
מזון לכלבים וחתולים, כדורים לקרציות ופרעושים, קולרים, מגני מושב לרכב ופנסיון	ג'נסיס	055-8836894	

טועים.... טעיתי? זה לא היה בכוונה.
אם שכחתי מישהו, סליחה! עדכנו ונתקן

יש לי יום הולדת!

בן/בת

טועים.... טעיתי? זה לא היה בכוונה.

אם שכחתי מישהו, סליחה! עדכנו ונתקן